YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

1 päivänä helmikuuta 2006 *

Yhdistetyissä asioissa T-466/04 ja T-467/04,

Elisabetta Dami, kotipaikka Milano (Italia), edustajanaan asianajajat P. Beduschi ja S. Giudici,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään A. Folliard-Monguiral,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa oli

The Stilton Cheese Makers Association, kotipaikka Surbiton, Surrey (Yhdistynyt kuningaskunta),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ja jossa kantaja on nostanut kaksi kannetta SMHV:n toisen valituslautakunnan 20.9.2004 tekemistä päätöksistä (asia R 973/2002-2 ja asia R 982/2002-2), jotka koskevat Elisabetta Damin ja The Stilton Cheese Makers Associationin välistä väitemenettelyä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh ja V. Vadapalas,

kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.11.2004 toimitetut kannekirjelmät,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 2.5.2005 antaman määräyksen asioiden T-466/04 ja T-467/04 yhdistämisestä,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 10.6.2005 toimitetun vastineen,

ottaen huomioon 27.10.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Elisabetta Dami teki 13.10.1999 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, perusteella.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki GERONIMO STILTON.

3 Tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 16, 25, 28, 29, 30 ja 41.

4 Luokkiin 29 ja 30 kuuluvat tavarat vastaavat seuraavaa kuvausta:

– luokka 29: "Liha; kala; ei-elävät nilviäiset ja äyriäiset; siipikarja ja riista; lihauutteet; purkitettu liha; säilötyt, kuivatut ja umpioidut hedelmät ja vihannekset; hyytelöt; hillot; munat; maito; maitotuotteet; maitotuotteet; juusto; voi; jogurtti; maitojuomat; ravintoöljyt ja -rasvat; pikkelssit; hedelmäsäilykkeet; vihannessäilykkeet; lihasäilykkeet; kalasäilykkeet"

– luokka 30: "Leivonnaistaikinat; elintarvikepastat, makeiset; kahvi; tee; kaakao; sokeri; riisi; tapioka; kahvinkorvike; jauhot; viljasta tehdyt valmisteet; leipä; keksit; tortut; leivonnaiset; makeiset; jäätelöt; hunaja; sokeriliemi; pippuri; etikka; kastikkeet; mausteet; jää; kahvi-, kaakao- tai suklaapohjaiset juomat".

5 Tavaramerkkihakemus julkaistiin 5.6.2000 yhteisön tavaramerkkilehden nrossa 45/00.

6 The Stilton Cheese Makers Association teki 5.9.2000 luokkiin 16, 29 ja 30 kuuluvien tavaroiden osalta asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 8 artiklan 4 kohdan nojalla väitteen hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin rekisteröintiä vastaan. Väitteentekijä vetosi väitteensä tueksi useissa jäsenvaltioissa rekisteröityihin tavaramerkkeihin, jotka muodostuvat sanasta stilton ja jotka kaikki liittyvät maitotuotteisiin.

7 SMHV:n väiteosasto hyväksyi väitteen 30.9.2002 tekemällään päätöksellä luokkiin 29 ja 30 kuuluvien tavaroiden osalta, ja se hylkäsi väitteen muilta osin.

8 Kantaja valitti tästä päätöksestä 29.11.2002 asetuksen N:o 40/94 59 artiklan nojalla, ja valitus annettiin SMHV:n toisen valituslautakunnan käsiteltäväksi asianumerolla R 982/2002-2. Kantaja vaati, että mainittu valituslautakunta hylkää väitteen myös luokkiin 29 ja 30 kuuluvien tavaroiden, eikä ainoastaan luokkaan 16 kuuluvien tavaroiden osalta.

9 Samana päivänä myös väitteentekijä valitti tästä samasta päätöksestä, ja tämä valitus, jonka asiannumero on R 973/2002-2, annettiin niin ikään SMHV:n toisen valituslautakunnan käsiteltäväksi. Väitteentekijä vaati, että mainittu valituslautakunta hyväksyy väitteen myös luokkaan 16 kuuluvien tavaroiden, eikä ainoastaan luokkiin 29 ja 30 kuuluvien tavaroiden osalta.

10 Asianosaiset esittivät yhteisesti neljään otteeseen pyynnön asian R 973/2002-2 käsittelyn lykkäämisestä. Valituslautakunta hyväksyi nämä pyynnöt. Vaikka valituslautakunta ei muodollisesti yhdistänyt näitä asioita, asiassa R 973/2002-2 yhteisesti esitettyjen, valituksen käsittelyn lykkäämistä koskevien pyyntöjen katsottiin koskevan myös valitusta asiassa R 982/2002-2. Valituslautakunta totesi asianosaisille osoittamassaan 2.4.2004 päivätyssä ilmoituksessa neljännen käsittelyn lykkäämistä koskevan pyynnön osalta seuraavaa:

"Vahvistamme, että valituksen käsittelyä lykätään kahdeksi kuukaudeksi 5.6.2004 saakka. Tämän lykkäyksen katsotaan olevan etukäteen esitetyt pyynnöt huomioon

ottaen viimeinen, paitsi mikäli asianosaiset esittävät poikkeuksellisia syitä, jotka antavat aiheen ylimääräiseen lykkäykseen."

11 Kantaja pyysi 3.6.2004 päivätyllä kirjeellä, että hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luetteloa rajoitetaan yhtäältä siten, että luokan 29 osalta viittaus "maitotuotteisiin ja juustoon" poistetaan, ja toisaalta siten, että luokan 30 osalta lisätään täsmennys "lukuun ottamatta juustosta valmistettuja elintarvikkeita ja juomia".

12 Asianosaiset pyysivät yhteisesti 4.6.2004 päivätyllä kirjeellä, että valituslautakunta lykkää valituksen käsittelyä. Kyseisessä kirjeessä asianosaiset myös ilmoittivat yhtäältä, että kantaja oli 3.6.2004 päivättyyn kirjeeseensä viitaten "pyytänyt, että tähän tavaramerkkihakemukseen liittyvää tavaroiden eritelmää muutetaan", ja toisaalta, että "[väitteentekijä oli] seuraavanlaisessa tilanteessa: kun – – tässä hakemuksessa olevaa tavaroiden eritelmää [on muutettu] niin, että luokan 29 osalta [on poistettu viittaus] 'juustoon, maitotuotteisiin' ja 'tuotteisiin, joihin sisältyy yleisilmaisu 'maitotuotteet', joita ovat muun muassa maito, maitovalmisteet, voi, maito- ja jogurttijuomat', ja 'luokan 30 osalta [on poistettu viittaus] juustoa sisältäviin ja juustosta valmistettuihin elintarvikkeisiin ja juomiin, väite peruutetaan'".

13 Valituslautakunta ilmoitti asianosaisille 15.6.2004 päivätyllä kirjeellä, että se tulkitsi 4.6.2004 päivättyä kirjettä siten, että siinä oli kyse yhteisesti esitetystä pyynnöstä hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoittamisesta, ja näin ollen se esitti asianosaisille tämän pyynnön mukaisesti rajoitetun luettelon. Valituslautakunta totesi tässä samassa kirjeessä lisäksi, että "mikäli [väitteentekijä] peruuttaa väitteen", asianosaisia pyydetään ilmoittamaan 14.7.2004 mennessä, ovatko ne sopineet väitemenettelystä ja valitusmenettelystä aiheutunei-

den kulujen jakamisesta. Valituslautakunta täsmensi, että jos tällaista sopimusta ei ole, se päättää menettelystä aiheutuneiden kulujen jakamisesta.

14 Kantaja pyysi 16.6.2004 päivätyssä kirjeessään valituslautakuntaa peruuttamaan tulkintansa, joka vaikutti sisältyvän 15.6.2004 päivättyyn kirjeeseen, ja vahvistamaan, että ainoa hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoitus sisältyi kantajan 3.6.2004 päivättyyn kirjeeseen. Kantaja väitti, että 4.6.2004 päivätty kirje oli asianosaisten erisuuntaisten pyrkimysten vuoksi ainoastaan yhteisesti esitetty valituksen käsittelyn lykkäämistä koskeva pyyntö, sillä väitteentekijä vaati tehtäväksi enemmän muutoksia kuin ne, jotka oli mainittu 3.6.2004 päivätyssä kirjeessä.

15 Valituslautakunta hylkäsi tämän pyynnön 23.6.2004 päivätyllä kirjeellä. Se muistutti ensinnäkin, että pyyntöä hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoittamisesta ei voitu peruuttaa, koska kyseisestä pyynnöstä oli tullut sitova. Tämän jälkeen se katsoi, että asianosaisten yhteisen, 4.6.2004 päivätyn kirjeen muotoilu eli "kun tavaroiden eritelmää on muutettu – –, väite peruutetaan", voitiin ymmärtää ainoastaan siten, että kyseessä oli mainitun luettelon rajoittamista koskeva pyyntö. Lisäksi se otti huomioon sen seikan, että asianosaiset olivat yhteisesti allekirjoittaneet ja lähettäneet kirjeen, ja totesi, että kantaja oli siten kirjallisesti hyväksynyt tämän ehdon. Valituslautakunta arvioi näin ollen, että se ainoastaan hyväksyi asianosaisten yhteisesti esittämän pyynnön saada vahvistus sille, että hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoitus oli hyväksytty sellaisenaan.

16 Väitteentekijä muistutti valituslautakuntaa 1.7.2004 päivätyssä kirjeessään siitä, että se aikoi peruuttaa väitteensä, jos ja vain jos valituslautakunnan 15.6.2004 päivättyyn kirjeeseen sisältynyttä hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luetteloa ei muutettaisi.

17 Väitteentekijä pyysi 23.7.2004 päivätyssä kirjeessä, että valituslautakunta vahvistaa, että mainittua luetteloa oli rajoitettu lopullisesti valituslautakunnan 15.6.2004 päivätyn kirjeen mukaisesti.

18 Valituslautakunta vahvisti 29.7.2004 päivätyssä kirjeessä, että mainitun luettelon rajoitus, joka hyväksyttiin, oli 15.6.2004 päivätyssä kirjeessä todetun mukainen ja että näin ollen väite katsottiin peruutetuksi.

19 Valituslautakunta arvioi kyseisissä kahdessa asiassa 20.9.2004 tekemissään päätöksissä (jäljempänä riidanalaiset päätökset), että kun otettiin huomioon, että menettely oli päättynyt väitteen peruuttamiseen, ainoa ratkaistavana ollut kysymys koski kulujen jakamista, koska asianosaiset eivät olleet siitä sopineet. Valituslautakunta päätti tältä osin määrätä, että asianosaiset vastaavat väitemenettelystä ja valitusmenettelystä aiheutuneista omista kuluistaan asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

Asianosaisten vaatimukset

20 Kantaja vaatii molemmissa asioissa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– toteaa, että SMHV:lle osoitettu 4.6.2004 päivätty, ja kantajan ja väitteentekijän yhteisesti allekirjoittama kirje ei sisällä ilmoitusta, jonka tarkoituksena on

päättää valituslautakunnassa käytävä menettely, vaan yksinomaan pyynnön asian käsittelyn lykkäämisestä

– kumoaa riidanalaiset päätökset ja palauttaa asian SMHV:n valituslautakunnan käsiteltäväksi

– velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 SMHV vaatii molemmissa asioissa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaiset päätökset

– velvoittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeudenkäyntimenettelyn asianosaiset vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudellinen arviointi

Asianosaisten lausumat

22 Kantaja väittää, että valituslautakunta katsoi virheellisesti, että asianosaiset olivat ilmaisseet yhteisen pyrkimyksen päättää SMHV:ssa käytävä menettely. Hän väittää

tältä osin, että asianosaisten yhteinen, 4.6.2004 päivätty kirje oli ainoastaan käsittelyn lykkäämistä koskeva pyyntö sovinnon aikaansaamiseksi sen osalta, mitä tavaroita hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelosta poistetaan.

23 Kantajan mukaan mainittuun kirjeeseen ei sitä vastoin sisälly ilmoitusta, jolla pyritään valituslautakunnassa käytävän menettelyn päättämiseen. Siitä ilmenee päinvastoin selvästi, etteivät asianosaiset olleet sopineet menettelyn päättämisestä. Yhtäältä tässä kirjeessä selitetään, että kantaja oli esittänyt valituslautakunnalle 3.6.2004 päivätyllä kirjeellä pyynnön hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoittamisesta väitteentekijän kanssa 22.12.2003 aikaansaadun sovinnon mukaisesti. Toisaalta siinä selitetään, että väitteentekijä oli todennut tämän rajoittamista koskevan pyynnön huomioon ottaen, ettei se peruuttaisi väitettä kuin siinä tapauksessa, että myös tietyt muut tavarat, joita mainittu sovinto ei koskenut, poistettaisiin kyseessä olevasta luettelosta.

24 Kantaja päättelee tästä, että valituslautakunta tulkitsi virheellisesti asianosaisten SMHV:lle esittämää pyyntöä käsittelyn lykkäämisestä.

25 SMHV katsoo, että kanne on perusteltu ja että riidanalaiset päätökset on kumottava. Se väittää, että oikeuskäytännössä on todettu, että tällaiset vaatimukset otetaan tutkittavaksi (asia T-107/02, GE Betz v. SMHV – Atofina Chemicals (BIOMATE), tuomio 30.6.2004, Kok. 2004, s. II-1845, 32–36 kohta ja asia T-22/04, Reemark v. SMHV – Bluenet (Westlife), tuomio 4.5.2005, Kok. 2005, s. II-1559, 16–19 kohta).

26 Aineellisen kysymyksen osalta SMHV katsoo kantajan tapaan, että 4.6.2004 päivättyyn kirjeeseen sisältyi ainoastaan asianosaisten yhteisesti esittämä pyyntö

käsittelyn lykkäämisestä. Se päättelee näin ollen, että valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 1 kohtaa, kun se rajoitti hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luetteloa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

Asianosaisten vaatimusten tutkittavaksi ottaminen

27 Aluksi on todettava, että ensimmäisessä vaatimuksessaan kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että SMHV:lle osoitettu 4.6.2004 päivätty, ja kantajan ja väitteentekijän yhteisesti allekirjoittama kirje ei sisällä ilmoitusta, jonka tarkoituksena on päättää valituslautakunnassa käytävä menettely, vaan yksinomaan pyynnön asian käsittelyn lykkäämisestä. Tämä vaatimus ei ole itsenäinen suhteessa kantajan toiseen vaatimukseen riidanalaisten päätösten kumoamisesta, koska se muodostaa argumentin toisen vaatimuksen tueksi. Näin ollen tähän vaatimukseen ei sellaisenaan ole tarpeen ottaa kantaa.

28 SMHV puolestaan vaatii ensimmäisessä vaatimuksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaiset päätökset.

29 Tältä osin on muistutettava, että väitemenettelyn päätteeksi ratkaisun antaneen valituslautakunnan päätöksestä nostettua kannetta koskevassa oikeudenkäynnissä

SMHV:lla ei ole valtaa muuttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa omaksumallaan kannalla riidan sisältöä siitä, mitä se on rekisteröinnin hakijan ja väitteentekijän vaatimusten seurauksena (asia C-106/03 P, Vedial v. SMHV, tuomio 12.10.2004, Kok. 2004, s. I-9573, 26 kohta, jolla valituksen johdosta pysytettiin asiassa T-110/01, Vedial v. SMHV – France Distribution (HUBERT), 12.12.2002 annettu tuomio (Kok. 2002, s. II-5275); em. asia Westlife, tuomion 16 kohta ja asia T-186/04, Spa Monopole v. SMHV – Spaform (SPAFORM), tuomio 15.6.2005, Kok. 2005, s. II-2333, 19 kohta).

30 Tästä oikeuskäytännöstä ei kuitenkaan seuraa, että SMHV on velvollinen vaatimaan valituslautakuntansa ratkaisusta nostetun kanteen hylkäämistä. Vaikka SMHV:lla ei ole vaadittavaa aktiivilegitimaatiota kanteen nostamiseksi valituslautakunnan ratkaisusta, sen ei käänteisesti tarvitse puolustaa systemaattisesti kaikkia valituslautakunnan tekemiä kanteen kohteeksi joutuneita päätöksiä tai vaatia tällaisesta päätöksestä nostetun kanteen hylkäämistä (em. asia BIOMATE, tuomion 34 kohta; em. asia Westlife, tuomion 17 kohta ja em. asia SPAFORM, tuomion 20 kohta).

31 Mikään ei siis estä sitä, että SMHV yhtyy kantajan vaatimukseen tai jättää asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintaan samalla, kun se esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kaikki asian selvittämisen kannalta asianmukaisina pitämänsä perustelut (em. asia BIOMATE, tuomion 36 kohta ja asia T-379/03, Peek & Cloppenburg v. SMHV (Cloppenburg), tuomio 25.10.2005, Kok. 2005, s. II-4633, 22 kohta).

32 Se ei sitä vastoin voi esittää vaatimuksia valituslautakunnan päätöksen kumoamiseksi tai muuttamiseksi sellaisen kohdan osalta, jota kanteessa ei ole esitetty, tai esittää kanneperusteita, joita ei ole esitetty kanteessa (em. asia Vedial v. SMHV, tuomion 34 kohta ja em. asia Cloppenburg, tuomion 22 kohta).

33 Esillä olevassa asiassa on todettava, että SMHV on esittänyt ainoastaan kantajan, jonka mukaan valituslautakunta teki virheen, kun se katsoi, että asianosaiset olivat ilmaisseet yhteisen pyrkimyksen päättää SMHV:ssa käytävä menettely, vaatimuksia tukevia perusteluja. Näin ollen SMHV:n esittämän vaatimuksen ja sen tueksi esitettyjen perustelujen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät, koska ne ovat kantajan esittämien vaatimusten ja perustelujen mukaisia.

Pääasia

34 Kantaja, jota SMHV tukee, väittää kanteensa tueksi, että valituslautakunta katsoi virheellisesti, että asianosaiset olivat ilmaisseet yhteisen pyrkimyksen päättää SMHV:ssa käytävä menettely. Tältä osin on todettava, ettei riidanalaisissa päätöksissä nimenomaisesti todeta, että menettely päätetään.

35 On kuitenkin katsottava, että kun valituslautakunta päätti SMHV:ssa käydystä menettelystä aiheutuneiden kulujen jakamisesta sillä perusteella, että "väitteen peruuttamisella menettely päättyy" (ks. toisen riidanalaisen päätöksen 20 kohdassa ja toisen riidanalaisen päätöksen 21 kohdassa mainittu peruste), se teki implisiittisesti päätöksen menettelyn päättämisestä.

36 Vaikka edellä mainittuun perusteeseen ei liity täsmennyksiä, menettelyn kulkuun liittyviä tosiseikkoja koskevaan selvitykseen ja erityisesti asianosaisten ja valitus-

lautakunnan kirjeenvaihtoon (ks. toisen riidanalaisen päätöksen 9–18 kohta ja toisen riidanalaisen päätöksen 10–19 kohta) sisältyy riittävän yksityiskohtaisia tietoja, jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi käsittää ne syyt ja tarkastella niitä syitä, joiden nojalla valituslautakunta arvioi, että kantaja oli rajoittanut tavaramerkkihakemustaan ja että väitteentekijä oli vastaavasti peruuttanut väitteensä.

37 On siis tutkittava, oliko valituslautakunnan esillä olevassa asiassa mahdollista todeta pätevästi, että asianosaiset olivat ilmaisseet yhteisen pyrkimyksen päättää valituslautakunnassa käytävä menettely. Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 1 kohdassa säädetään tavaramerkkihakemuksen tai väitteen osittaisen tai kokonaisuudessaan suoritettavan peruuttamisen edellytysten ja menettelytapojen osalta, että hakija voi milloin tahansa peruuttaa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksensa tai rajoittaa sen sisältämien tavaroiden tai palvelujen luetteloa.

38 Lisäksi yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1) 20 säännön 5 kohdassa säädetään, että jos hakija asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti rajoittaa tavaroiden ja palvelujen luetteloa, SMHV ilmoittaa tästä väitteentekijälle ja kehottaa tätä asettamansa määräajan kuluessa ilmoittamaan, jatkaako hän väitettä, ja jos jatkaa, mitä jäljellä olevia tavaroita ja palveluja vastaan.

39 Oikeuskäytännön mukaan tavara- ja palveluluettelon rajoittamiseen on kyseisessä säännöksessä säädetty oikeus yksinomaan yhteisön tavaramerkin hakijalla, joka voi milloin tahansa pyytää SMHV:lta tällaista rajoittamista. Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kokonainen tai osittainen peruuttaminen on tällöin tehtävä nimenomaisesti ja ilman ehtoja (ks. asia T-219/00, Ellos v. SMHV (ELLOS), tuomio 27.2.2002, Kok. 2002, s. II-753, 61 kohta).

40 Vaikka onkin totta, ettei lainsäätäjä ole nimenomaisesti säätänyt mahdollisuudesta peruuttaa väite, koska asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 1 kohta koskee ainoastaan tavaramerkkihakemuksen peruuttamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin todennut, että kun otetaan huomioon, että tämän saman asetuksen systematiikassa tavaramerkin rekisteröinnin hakija ja väitteentekijä asetetaan tasavertaiseen asemaan väitemenettelyssä, on katsottava, että tämä tasavertaisuus pätee myös mahdollisuuteen peruuttaa menettelyä koskevia toimia (asia T-10/01, Lichtwer Pharma v. SMHV – Biofarma (Sedonium), määräys 3.7.2003, Kok. 2003, s. II-2225, 15 kohta ja asia T-120/03, Synopharm v. SMHV – Pentafarma (DERMAZYN), määräys 9.2.2004, Kok. 2004, s. II-509, 19 kohta).

41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa esillä olevassa asiassa, että valituslautakunnan väite, jonka mukaan asianosaiset olivat ilmaisseet yhteisen pyrkimyksen päättää menettely, ei perustu tosiasioihin.

42 On nimittäin ensinnäkin todettava, että ainoa nimenomaisesti ja ilman ehtoja esitetty pyyntö hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoittamisesta sisältyi kantajan 3.6.2004 päivättyyn kirjeeseen.

43 Asianosaisten yhteiseen, 4.6.2004 päivättyyn kirjeeseen ei edellä mainitussa oikeuskäytännössä esitettyjen vaatimusten vastaisesti sisälly sellaista pyyntöä tavaramerkkihakemuksen osittaisesta peruuttamisesta tai väitteen peruuttamisesta, joka olisi nimenomainen ja esitetty ilman ehtoja.

44 Kun otetaan huomioon mainitun kirjeen sanamuoto, kantaja ja SMHV väittävät perustellusti, että siihen sisältyy ainoastaan yhteisesti esitetty pyyntö valitus-

lautakuntakäsittelyn lykkäämisestä. Ainoa tässä kirjeessä valituslautakunnalle esitetty nimenomainen pyyntö on nimittäin seuraava:

"Pyydämme täten asianosaisten nimissä, että valituksen käsittelyä lykätään."

45 Mainittuun kirjeeseen sisältyy muilta osin ainoastaan selvitys siitä, että kantajan 3.6.2004 päivätyssä kirjeessään esittämä kanta ja väitteentekijän kanta, jotka koskevat hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoittamista, eivät ole yhteneväisiä.

46 On toisaalta ristiriitaista katsoa, että 4.6.2004 päivättyyn kirjeeseen sisältyi asianosaisten yhteisesti esittämä pyyntö käsittelyn lykkäämisestä ja samanaikaisesti pyyntö menettelyn päättämisestä, koska pyyntö käsittelyn lykkäämisestä on aiheeton siinä tapauksessa, että väite peruutetaan.

47 Käsittelyn lykkäämistä koskevaa pyyntöä edeltäneet tapahtumat tukevat päätelmää, jonka mukaan 4.6.2004 päivättyyn kirjeeseen sisältyi ainoastaan mainittu pyyntö. Asiakirja-aineistosta ilmenee nimittäin, että käsittelyä oli lykätty jo useita kertoja, jotta asianosaiset voisivat sopia asian. Valituslautakunta korosti 2.4.2004 päivätyssä ilmoituksessaan, jolla käsittelyä lykättiin neljännen kerran, että "tämän lykkäyksen katsotaan olevan etukäteen esitetyt pyynnöt huomioon ottaen viimeinen, paitsi mikäli asianosaiset esittävät poikkeuksellisia syitä, jotka antavat aiheen ylimääräiseen lykkäykseen". Näin ollen 4.6.2004 päivättyä kirjettä on tulkittava tätä taustaa vasten eli siten, että koska valituslautakunta oli ilmoittanut asianosaisille, ettei se lähtökohtaisesti enää hyväksyisi pyyntöjä käsittelyn lykkäämisestä, asianosaisten tarkoituksena oli esittää poikkeuksellisia syitä, joiden nojalla ylimääräinen lykkäys olisi ollut esillä olevassa asiassa perusteltu.

48 Asiakirja-aineistossa olevien seikkojen perusteella ei myöskään voida todeta, että myöhemmin oli tehty sopimus, joka olisi perusteena sille, että menettely päätetään. Asianosaisten 4.6.2004 päivätyn kirjeen ja riidanalaisten päätösten tekemisen välisenä aikana käymästä kirjeenvaihdosta ilmenee päinvastoin asian riitaisuus sen osalta, miten kantajan olisi pitänyt rajoittaa hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luetteloa, jotta väitteentekijä olisi suostunut peruuttamaan väitteensä.

49 Valituslautakunta ilmoitti asianosaisille 15.6.2004 päivätyllä kirjeellä vastauksena niiden yhteiseen, 4.6.2004 päivättyyn kirjeeseen hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoittamiseen liittyvän kannan, joka oli väitteentekijän kannan mukainen ja jonka valituslautakunta oli ymmärtänyt olevan asianosaisten yhteinen kanta, mutta se ei tiedustellut kantajalta, onko hän tästä tulkinnasta samaa mieltä.

50 Siten kantaja kiisti SMHV:lle osoitetussa 16.6.2004 päivätyssä kirjeessä sen, että hän olisi hyväksynyt rajoituksen sellaisena kuin se ilmeni valituslautakunnan 15.6.2004 päivätystä ilmoituksesta. Kantaja muistutti, ettei hän ollut hyväksynyt muita rajoituksia kuin ne, jotka mainittiin hänen 3.6.2004 päivätyssä kirjeessään, ja näin ollen hän pyysi, että valituslautakunta peruuttaa sen, mitä se totesi 15.6.2004 päivätyssä kirjeessään.

51 Tästä kiistämisestä huolimatta valituslautakunta vahvisti 23.6.2004 päivätyllä kirjeellä tulkintansa, jonka mukaan kyse oli pyynnöstä hakemuksessa mainitun tavaroiden luettelon rajoittamisesta, ilman, että se olisi tiedustellut asianosaisten näkemystä selvittääkseen, mikä oli tarkalleen 4.6.2004 päivätyn kirjeen ulottuvuus. Valituslautakunta totesi, että mainittu kirje voitiin tämän kirjeen sanamuodon ja sen seikan perusteella, että asianosaiset olivat allekirjoittaneet sen, ymmärtää ainoastaan pyyntönä hakemuksessa mainitun tavaroiden luettelon rajoittamisesta ja että tällaista pyyntöä, josta oli tullut sitova, ei voitu peruuttaa.

52 Se, ettei menettelyn päättämisestä ollut sovittu nimenomaisesti ja ehdottomasti, ilmenee myös siitä seikasta, että väitteentekijä muistutti 1.7.2004 päivätyssä kirjeessä,

että se halusi peruuttaa väitteensä ainoastaan sillä "ehdottomalla edellytyksellä", että hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luetteloa, sellaisena kuin se oli valituslautakunnan 15.6.2004 päivätyssä kirjeessä, ei muutettaisi. Väitteentekijä myös pyysi 23.7.2004 päivätyssä kirjeessä, että valituslautakunta vahvistaa, että mainittu rajoitus oli todella suoritettu ja että väite katsottiin peruutetuksi.

53 Kantajan nimenomaisesta kieltäytymisestä, joka koski hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tavaroiden luettelon rajoittamista väitteentekijän vaatimusten mukaisesti ja jonka se ilmaisi 16.6.2004 päivätyssä kirjeessään, huolimatta valituslautakunta vahvisti väitteentekijälle 29.7.2004 päivätyllä kirjeellä, josta osoitettiin kopio kantajalle, seuraavaa: "Luettelon rajoitus, joka on hyväksytty, on [15.6.2004] päivätyssä kirjeessämme täsmennetyn mukainen, ja – – näin ollen väite katsotaan peruutetuksi." Valituslautakunnalla ei kuitenkaan ollut perusteita tällaisen päätelmän tekemiselle, kun otetaan huomioon kantajan 16.6.2004 päivätyssä kirjeessään ilmaisema kanta, ja koska kantaja ei ole myöhemmin esittänyt vastakkaista pyyntöä.

54 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisissa päätöksissä on tosiseikkoja koskeva virhe, ja nämä päätökset on näin ollen kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

55 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valituslautakunnan päätökset kumotaan ja koska SMHV:n on tällä perusteella katsottava hävinneen asian vaatimustensa sisällöstä huolimatta, se on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 20.9.2004 tekemät päätökset (asia R 973/2002-2 ja asia R 982/2002-2) kumotaan.

2) SMHV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Legal Lindh Vadapalas

Julistettiin Luxemburgissa 1 päivänä helmikuuta 2006.

E. Coulon H. Legal

kirjaaja jaoston puheenjohtaja